

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618010337
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2618010337.12

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci proti obžalovanému V. E. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 1.8.2019 č.k. 1T/23/2018-545, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25.6.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného V. E., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 1.8.2019, č. k. 1T/23-2018-545, uznal obžalovaného V. E. za vinného, že

dňa 31.08.2017 v čase okolo 04.00 h v obci Kuklov vykonal krádež vlámaním do uzamknutého objektu Obecného úradu Kuklov č. p. 203, a to takým spôsobom, že cez okno zo zadnej strany budovy, ktoré si počas dňa odistil vošiel do vnútorných priestorov budovy, kde prineseným páčidlom v oblasti zámku vypáčil dvere vedúce do kancelárie sekretariátu, odkiaľ sa presunul do kancelárie starostu obce, kde zo stola odcudzil 1 ks notebook zn. Lenovo ThinkPad Edge E530c typ 6885-ERG S PF-6885-ERGS/ N PF-17W7L/14/02, čiernej farby, čím Obci Kuklov, IČO: 309656 spôsobil škodu odcudzením vo výške 365,- € a poškodením zariadenia škodu vo výške 100,- €,

teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním, čím spáchal prečin: krádež podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v znení novely č. 214/2019 Z.z.

Za to bol odsúdený podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 /dvadsať/ mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Skalica sp. zn. 5T/39/2016 zo dňa 10.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.02.2018 ohľadom obž. V. E., nar. XX.XX.XXXX v L., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o odsúdení - upustení od uloženia súhrnného trestu u obž. V. E., nar. XX.XX.XXXX v L., o ktorom bolo rozhodnuté v trestnom rozkaze Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/126/2017 zo dňa 26.01.2018, právoplatnom dňa 15.02.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o odsúdení - upustení od uloženia súhrnného trestu u obž. V. E., nar. XX.XX.XXXX v L., o ktorom bolo rozhodnuté v trestnom rozkaze Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/162/2017 zo dňa 13.03.2018, právoplatnom dňa 04.04.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a to písomným podaním zo dňa 13.8.2019, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Senica dňa 15. 8. 2019. Obžalovaný v tomto odvolaní

uviedol, že sa odvolávajú voči rozsudku Okresného súdu Senica číslo konania 1T/23/2018 zo dňa 1. 8. 2019. Nakoľko jemu, ani jeho právnomu zástupcovi doposiaľ nebol rozsudok doručený, jeho právny zástupca JUDr. Ingrid Haulíková toto odvolanie odôvodní po doručení daného rozsudku. Podaním zo dňa 20. 9. 2019 obhajkyňa obžalovaného JUDr. Ingrid Haulíková odôvodnila odvolanie podané obžalovaným proti rozsudku Okresného súdu, s tým, že v tomto odôvodnení uviedla, že obžalovaný v zákonnej lehote podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu a to do časti výroku o treste, ktoré prostredníctvom svojho obhajcu náležite odôvodňuje. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného JUDr. Juraj Gavalec uviedol, že navrhujú, aby súd zmiernil trest pre obžalovaného a tento uložil vo výške, ktorá zodpovedá dĺžke jeho väzobného stíhania. Navrhol zrušiť napadnutý výrok o treste a obžalovanému uložiť miernejší trest. Obžalovaný sa na verejnom verejnom zasadnutí vyjadril tak, že sa pridrižiava vyjadrenia svojho obhajcu. Zo všetkých týchto podaní a vyjadrení obžalovaného a jeho obhajcov je zrejmé, že obžalovaný podal odvolanie iba proti výroku o treste rozsudku okresného súdu, uvedeného v odseku 1 odôvodnenia tohto uznesenia.

3. Obhajkyňa obžalovaného v odôvodnení odvolania uviedla (skrátene) :

Okresný súd správne zistil skutkový stav, avšak pri ukladaní trestu podľa názoru môjho klienta porušil ustanovenie Trestného zákona a uložil môjmu klientovi neprimerane prísny trest v trvaní 20 mesiacov. K naplneniu účelu generálnej a individuálnej prevencie by postačovalo uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania.

Okresný súd bral do úvahy pri určovaní druhu a výmery trestu zásady uvedené v § 34 Tr. zák., vrátane jednej poľahčujúcej okolnosti (obžalovaný sa priznal k trestnej činnosti a túto úprimne oľutoval) a jednej priťažujúcej (v minulosti už bol za trestnú činnosť odsúdený). Obžalovaný týmto namieta, že Okresný súd bral do úvahy len jednu poľahčujúcu okolnosť, a to ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák., a teda že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a svoj čin úprimne oľutoval. Nebral, ale do úvahy ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák. napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatela pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Obžalovaný pri tom aktívne spolupracoval pri vyšetrovaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, a tým tak participoval na objasnení trestného činu. Úplné zistenie všetkých poľahčujúcich a priťažujúcich, ako aj zhodnotenie stupňa ich intenzity vo vzťahu k ostatným okolnostiam, ktoré sa týkajú činu a osoby páchatela a v súhrne tvoria stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť (nie v zmysle materiálneho znaku či korektívu), je nevyhnutnou podmienkou na určenie druhu a výmery trestu. Tým, že Okresný súd Senica nebral do úvahy ďalšiu z poľahčujúcich okolností zmenil sa pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v neprospech obžalovaného, nakoľko keby súd vychádzal z toho, že u obžalovaného sú dve poľahčujúce a jedna priťažujúca okolnosť mohol by uložiť aj trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o treste uloženom obžalovanému nie je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom neuviedol žiadne skutočnosti, o ktoré by oprel u obžalovaného nezistenie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno n) Trestného zákona.

Súd I. stupňa sa tak dôsledne neriadil citovanými ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 4 a § 38 Tr. zák. pri ukladaní trestu. Okresný súd mal brať do úvahy, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že je vinný zo žalovaného skutku, čím napomohol súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, keď na základe jeho prijatého vyhlásenia o vine, súd nevykonával dokazovanie k tejto časti. Napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, pričom medzi tieto patrí jednak polícia, prokurátor, ale rozhodne aj súd, pretože ťažisko dokazovania sa pri dodržaní zásady ústnosti a bezprostrednosti sústreďuje práve na hlavné pojednávanie. Pokiaľ obžalovaný vyhlási, že je vinný, napomáha tak výrazne súdu, ktorý po prijatí takéhoto vyhlásenia už nevykonáva rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, znalcov či oboznamovaním listinných dôkazov, vo vzťahu k budúcemu rozhodnutiu o vine a sústreďí sa len na dokazovanie ohľadne majúc sa uloženého trestu (prípadne na rozhodnutie o ochrannom opatrení či o škode). Z uvedeného vyplýva, že okresný súd mal pri ukladaní trestu aplikovať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Okresný súd Malacky tak pochybil, keď nepostupoval dôsledne podľa § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 Tr. zák. a vo výroku o treste neaplikoval všetky poľahčujúce okolnosti a následne nestanovil správne vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností by tak bol v tomto prípade daný 2: 1, a preto s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. by sa horná hranica zákonnej trestnej sadzby znížila o jednu tretinu. Súd I. stupňa tak nesprávne stanovil hornú hranicu trestnej sadzby.

Obhajkyňa ďalej poukázala na stanovisko č. 44 trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016 a rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 3To90/2014, v ktorom tento súd vyslovil

názor, že ak obžalovaný v konaní pred súdom prizná spáchanie skutku v obžalobe a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní tým, že prokurátor už nemusí pred súdom vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. To má mať za následok, že súd prizná takémuto obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Obžalovaný ponúkol absolútnu súčinnosť už v prípravnom konaní nielen v konaní pred súdom, nie je preto dôvod, aby súd túto poľahčujúcu okolnosť v jeho prípade neaplikoval. Neadekvátny trest stráca na svojej účinnosti aj z hľadiska represie, aj prevencie. Neprimerane tvrdý trest zas vzbudzuje u páchatel'a pocity beznádeje a nepôsobí naňho pozitívne z hľadiska jeho túžby zmeniť sa. Aby trest plnil svoj spoločenský účel, musí byť spravodlivý.

Obhajkyňa navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vydal nové rozhodnutie, ktorým by mu uložil miernejší trest odňatia slobody po zohľadnení všetkých poľahčujúcich okolností.

4. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

2) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

5. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Po preskúmaní napadnutého výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

7. Podstatou odvolacích námietok obžalovaného bolo, že prvostupňový súd nezohľadnil obžalovanému všetky poľahčujúce okolnosti a uložil mu neprimerane prísny trest.

8. Obžalovaný sa odvolaním domáha, aby mu súd zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Tým by poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona v jeho prípade získali prevahu nad priťažujúcimi okolnosťami podľa § 37 Trestného zákona v pomere 2:1. Priznanie tejto poľahčujúce okolnosti obžalovanému v tomto prípade nebolo možné z viacerých dôvodov.

9. Samotné vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré urobil pred prvostupňovým súdom na hlavnom pojednávaní a ktoré prvostupňový súd prijal, neodôvodňuje použitie ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktorého žalovaný poukázal vo svojom v odvolaní (odsek 3 odôvodnenia tohto uznesenia).

10. Je pravdou, že obžalovaný sa od začiatku svojho trestného stíhania priznával k spáchaniu skutku, pre ktorý bol neskôr napadnutým rozsudkom okresného súdu odsúdený. Za spáchaný trestný čin bol však obžalovanému ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona. Bol mu teda ukladaný jeden trest, a to nielen za trestný čin, za ktorý bol uznaný vinným v tomto, aktuálne prejednávanom trestnom stíhaní, ale aj za trestné činy, ktoré boli spáchané v časovom súbehu a za ktoré bol už skôr uznaný za vinného a bol odsúdený rozhodnutiami súdov, ktoré sú citované vo výroku

o treste napadnutého rozsudku. V takejto situácii nebolo možné zohľadniť obžalovanému jeho postoj k trestnému činu, za ktorý bol uznaný vinným napadnutým rozsudkom ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože tento jeho postoj nemožno vzťahovať ku všetkým trestným činom, za ktoré mu bol ukladaný jeden, súhrnný trest odňatia slobody.

11. Vzhľadom na mnohosť trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest, nemožno považovať uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov za neprimerane prísny trest a to ani vtedy, ak by bola odvolacia námietka obžalovaného, ktorá sa týkala nezohľadnenie poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, dôvodná. Pokiaľ by aj prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi, do úvahy pripadá uloženie prísnejšieho trestu, ako trestu v minimálnej výmere. V zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona musí súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať nielen na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ale aj na mieru ich závažnosti. V tomto prípade to znamená, že ak by aj prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi (čo však neprevažuje), dôležitejšia pre rozhodnutie o výmere trestu je skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil spáchania viacerých trestných činov, za ktoré už bol odsúdený. Množstvo spáchaných trestných činov v relatívne krátkom časovom období, zvyšuje nebezpečnosť obžalovaného ako recidivujúceho páchatela trestnej činnosti, čo má vplyv na uloženie trestu. Uloženie trestu odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby (hoc by aj bola upravená podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona) nie je teda pre obžalovaného v žiadnom prípade neprimerane prísny trestom.

12. Vzhľadom na už uvedenú skutočnosť, teda, že v prípade obžalovaného ide o páchatela opakovanej majetkovej trestnej činnosti, neprichádzala do úvahy ani možnosť mimoriadne znížiť výšku trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, v súlade s vyššie citovaným stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

13. S poukazom na vyššie uvedené zistenia, považuje odvolací súd napadnutý výrok o treste pre obžalovaného za vecne správny a zákonný. Výšku uloženého trestu odňatia slobody, ako aj druh uloženého trestu, považuje odvolací súd za primeraný najmä k osobe obžalovaného ako páchatela viacnásobnej trestnej činnosti. Uložený trest odňatia slobody môže v jeho prípade splniť v prvom rade účel takzvanej individuálnej prevencie a sekundárne tiež účel takzvanej generálnej prevencie. Preto odvolanie obžalovaného vyhodnotil v celom rozsahu ako nedôvodné a zamietol ho podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.